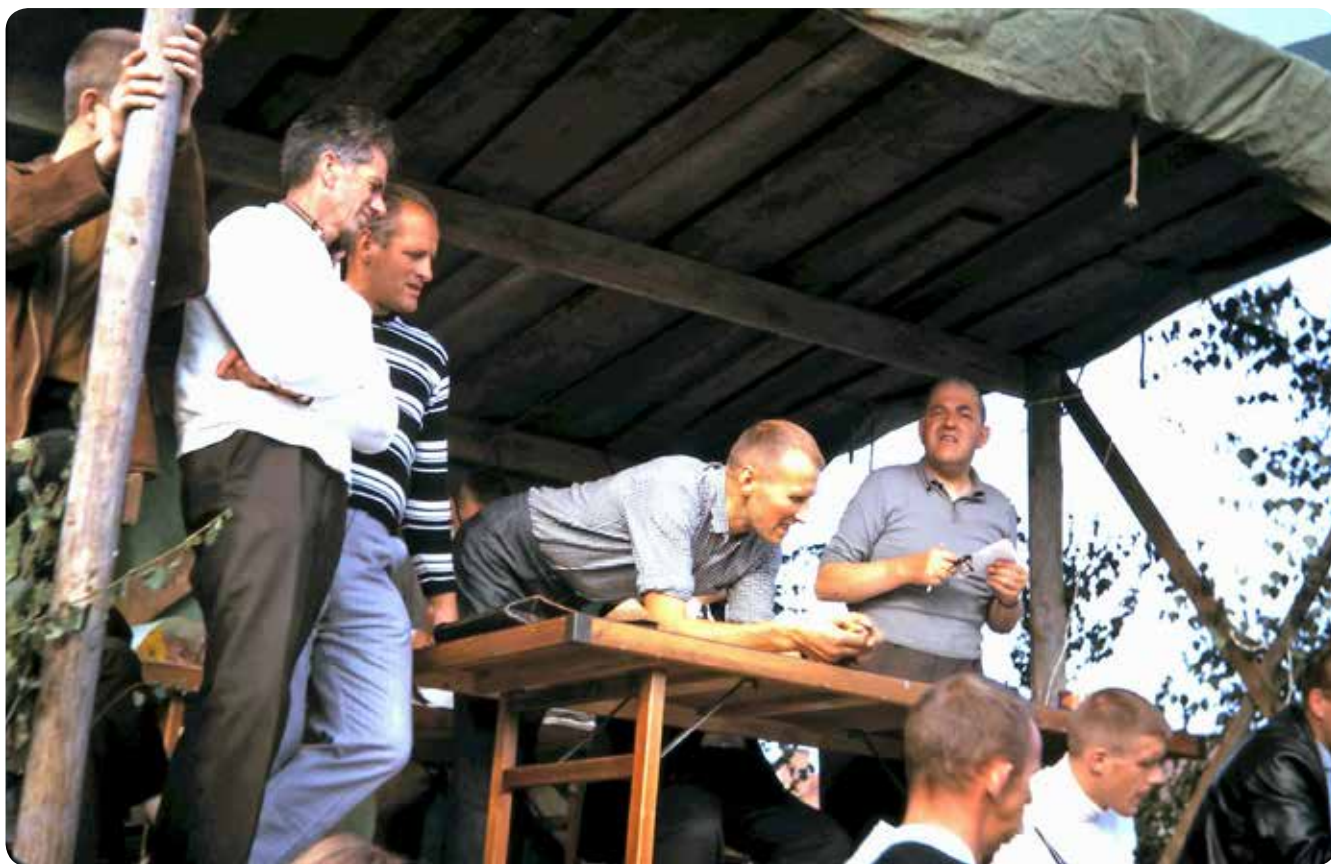

SOCKENBLADET

Årgång 35

2013

Frinnarydsrundan 1965. Cykeltävlingen pågick under flera år och här syns några av funktionärerna fr.v. Sven Adolfsson, Egon Hallberg, Ingvar Johansson och eldsjålen Ingvar Sterner.

Foto: Ingemar Allvín

Frinnaryds
Hembyggsförening

SOCKENBLADET

ISSN 1651 - 1468

Redaktionskommitté: Elisabeth Ganestål, Allan Ganestål, Arne Thorebring,
Roland Johansson och Alexandra Davidsson.

Vi tar gärna emot tips och idéer beträffande innehållet i Sockenbladet.

FÖRENINGENS PLANERADE AKTIVITETER 2013

Årsmöte

i Hembygdsgården onsdagen den 3 april kl. 19.00. Vi tittar på filmen om Filip skomakare.
Föreningen bjuder på kaffe.

Vårröjning

av Hembygdsparken torsdag den 18 april kl. 17.30. Föreningen bjuder på kaffe.

Loppmarknad

i Hembygdsgården lördag den 6 juli kl. 08.00 – 11.00. Servering.

Slätter

i Majmålen torsdag den 25 juli. Samling kl. 17.00. Ta med kaffekorg och lämpligt redskap.
Föreningen bjuder på ostkaka.

Logmöte

i Hembygdsgården söndag den 18 augusti kl. 11.00. Frikyrkan ansvarar.

Braskväll

i Hembygdsgården torsdag den 21 november kl. 19.00. Servering. Sture Ahlstedt berättar
om Albert Engström.

Julmarknad

i Hembygdsgården lördag den 14 december kl. 14.00. Ostauktion kl. 15.30. Servering.

Hembygdsgården

i Sunhultsbrunn hyrs ut för mindre sammankomster.

Hyran är totalt 250:- kronor.

(kyrksal 100:-, storstuga 100:-, kök 50:-).

Samlingarna visas efter önskemål.

Kontakta Elisabeth Ganestål, tel. 0140/21060

ÅRETS PERSONUPPGIFTER

FÖDDA I FRINNARYDS SOCKEN 2012

Klara Andersson	Morgonstigen	Sunhultsbrunn	13 januari
Nova Harrysson	Hagabergsgatan	Sunhultsbrunn	19 juli
Arvid Axelsson	Norrgården	Frinnaryd	23 juli
Isabel Svensson	Nerbyn	Frinnaryd	19 november

VIGDA 2012

Matilda Gustavsson och Oscar Engbom Frinnaryd Kyrka 19 maj

AVLIDNA I FRINNARYDS SOCKEN 2012

		Född	Död
Jan Olsson	Sunhultsbrunn	1936-03-10	2012-01-06
Annamia Oskarsdotter-Gustavsson	-	-	2012-01-31
Bror-Inge Johansson	Tranås (Frinnaryd)	1945-06-07	2012-03-08
Marianne Åberg	Sunhultsbrunn	-	2012-03-15
Rune Samuelsson	Tranås (Sunhultsbrunn)	1931-05-13	2012-03-31
Karl-Erik Lindblad	Växjö (Frinnaryd)	1921-05-13	2012-04-16
Marianne Schoultz	Frinnaryd	1936-10-17	2012-09-19
Lars Göransson	Frinnaryd	1929-06-03	2012-09-22
Allan Ganestål	Sunhultsbrunn	1932-11-06	2012-10-01

Socknens folkmängd uppgick 2012-12-31 till 729 personer,
en ökning med 5 pers. sen förra årsskiftet.
Massor av tidningsartiklar från trakten hittar du på www.frinnaryd.com

BESÖK GÄRNA FÖRENINGENS HEMSIDA UNDER ADRESS
www.hembygd.se/frinnaryd

KUNGSVÄGEN (riksväg 32)

I Sverige finns det ett otal av vägar. Långa och korta. Breda och smala. De förbinder orter, som ligger nära eller långt ifrån varandra.

I vår kommun finns många vägar med lokal anknytning men även en riksväg, 32:an, som tidigare hade en annan sträckning genom socknen. Denna sträckning heter numera Gamla vägen. Låt oss göra en vandring utefter den vägen.

Följer man den norrifrån hamnar man först i Norra Sunhult. Den sträcker sig så c:a sex km söderut till Notåsa, där den möter Marbäcks socken. På vägen passerar man först Kojan, som är N.Sunhults soldattorp. Vid vägen upp till byn ligger Röstagrinden efter en man, som hette Röst. Ner mot väster gick en väg till Ralla. Där låg torpet Röst, som beboddes av två damer, som gick under namnet Röstaflickorna. Det tyckte de inte om, de föredrog att kallas fröknarna Johansson.

I Lyckås bodde Augusta och Anders, som var snickare. I Lyckås hette båda Henning. Henning i Rosenlund var skomakare och Henning i Lyckås cementerade husgrunder bland annat. Emil i Bränna hade hästar och körde tillsammans med min fader Hjalmar mjölk till mejerierna i både Frinaryd och Tranås. Min bror Roland drev ett cementgjuteri, där han tillverkade cementsten till för husbyggnad

Emil i Bränna var gift med Mia och hade sönerna Olle och Nils. De fiskade i Söljen och bevakade noga att ingen tjuvfiskade. I backen söderut fanns en stuga lydande namnet Fällan och där bodde en tant, som hette Lovisa.

Fortsätter vi söderut, kommer vi till Yrvädersgatan, där det alltid blåste kallt. På vintern var det snöigt med yrväder. Detta var min skolväg och nog upplevde jag yrvädet. Fram till 1874 låg där också en backstuga, som hette "Yrvädet". Då dog den sista invånaren Fredrik Johansson, i bygden allmänt kallad "Vären".

Till höger låg ett hus med fyra lägenheter. Det ägdes av fröken Persson, som hyrde ut till brunns-gäster. Så har vi kommit till vägens högsta punkt. Där byggde Karl Malm, som hade åkeri och gara-

ge. Det var praktiskt. Om bilarna inte startade var det bara att tjuvstarta i backen med många namn, t.ex. Skolhusbacken och Handlarebacken.

Bergdala nästa. Där hade min moster Edit ett kafé. Där samlades på helger och kvällar traktens ungdomar, främst pojkar, som drack kaffe och spelade olika spel.

Handlaren, som bodde i Sundeberg, var J.A. Johansson. På andra våningen bodde också en Johansson. Han fick heta överste Johansson eller bara Översten.

Bergdala år 2011

Många resande fick upp farten i Handlarbacken. När de kom till Bergdala, kunde de inte svänga, utan hamnade i skogen och krockade sina bilar. Det resulterade ofta i att de inte kunde fortsätta sin resa. De som kom igenom svängen, hade en fin väg framför sig och kunde fortsätta vidare mot vägskälet till Askeryd. Så gick färden vidare förbi Åkersberg och Haga för att slutligen hamna hos Bunne i Vallstorp.

Bengt Sunbring

Kyrkorådet och
Hembygdsföreningen inbjuder till

11-kaffe

Tisdagar jämna veckor.

Välkomna!

Allan Ganestål

1932 – 2012

Vår käre vän och medarbetare Allan Ganestål har lämnat oss. Han avled efter en tids sjukdom den 1 oktober 2012. Vi som kände Allan väl vet att han nästan in i det sista bevarade sin positiva livsyn och sitt goda humör, trots att han sedan länge hade svåra medicinska problem att kämpa med. Vår medkänsla och våra tankar går till Elisabeth och hela Allans familj. I Hembygdsföreningen är saken särskilt stor, eftersom Allan sedan länge var en hängiven medlem av vår förening och på flera sätt – oftast i det tysta och på sitt lågmälda sätt – gjort stora insatser för föreningens verksamhet.

Allan var en man med många intressen. Musiken och klarinetten var ett framträdande sådant, ett annat var botaniken. Allan var t.ex. på sin tid en av initiativtagarna till föreningens fina slätteräng i Majmålen. Han inventerade också slätterängens många arter som nu finns förtecknade på Hembygdsföreningens hemsida. Kärleken till blommorna kunde även ibland ta sig uttryck i hans 'klurigheter' i Sockenbladet.

Varje år inför Loppmarknaden ombesörjde Allan sorteringen av inkomna böcker och lade i det sammanhanget ner mycken möda på att underlätta försäljningen. Han bistod också föreningen med att registrera och datalägga alla föreningens museiföremål. När det gäller föreningens hemsida så sköttes den under senare år huvudsakligen av Allan, med hjälp och stöd av Elisabeth, det gäller både text och bild. Utan Allan hade hemsidan nog inte sett ut som den gör idag, den har dessutom fått ampla lovord från t.ex. Länsmuseet, vilket till stor del är Allans förtjänst.

Framför allt var Allan sedan åtskilliga år, i samarbete med redaktionskommittén, redaktör för och även skribent i Sockenbladet. Insamling av uppgifter, material, bilder och artiklar samt redigering av allt innehåll inför tryckningen tog mycket av hans tid i anspråk under vintermånaderna, för att allt skulle bli klart i god tid före årsmötet.

Till slut vill vi uttrycka vår stora tacksamhet för Allans många insatser för Hembygdsföreningen men också den stora saknad vi alla känner efter en god vän och trogen medarbetare.

För Frinnaryds Hembygdsförenings styrelse och medlemmar

Hans-Åke Björklund
Henry Sjöstrand

Allan Ganestål

I trädgårdarna på Åsens By

Tidig morgon. Efter att ha kört i 29 minuter var den lilla promenaden upp till byn väldigt rogivande och meditativ. Långt bort vid Södergården hördes tuppen gala medan den väntade på att solen skulle komma fram över träden. Luften var klar och frisk, doften av hö under slätterperioden framkallade härliga minnen. Då och då satt Lilla Gumman och väntade på mig när jag kom och vi följdes åt. Daggen i gräset glittrade och de små grisarna gröffade borta i grishagen. Gruset knastrade under mina arbetskor där jag gick, Gumman trippade efter. De många röda byggnaderna stod där och vittnade om att "det var en gång..."

Jag och Lilla Gumman tar en kelstund!

Mitt namn är Alexandra Davidsson, född och uppvuxen i Sunhultsbrunn. Sen fyra somrar har jag säsongsarbetat på Åsens By, i trädgårdarna och som lite allt-i-allo. Det har varit fyra av de bästa somrarna i mitt liv!

Åsens By, en liten småländsk bondby i Haurida socken, som sedan 2000 varit ett kulturresevat. Åsen visar hur en by kunde se ut kring sekelskiftet 1900. Byn består av tre gårdar, den ena avstyckad från den andra (södergården). I Norrgården bodde självaste sockenprästerna med familjer mellan 1594-1912.

Förutom boningshus finns där ladugårdar, svinhus, uthus, undantag, magasin, bryggghus, dass etc. Alla rödmålade med Åsens egenkokade färg. På åkrarna odlas enbart äldre sädessorter, som vårvete, svarthavre och allmoge gräs. Dessa omringas av byns vackra gärdesgårdar som uppgår mot 3 km.

Ångarna betas av typiska lantrasdjur för den tiden. Somliga slås årligen med lie eller med häst. Trädgårdarna har äldre karaktär med diverse fruktträd av äldre sort samt andra karaktäristiska blommor och växter. Invid Norrgården finns Åsens stora trädgårdsland.

Åsens djur består av svenska lantraser som bland annat hjälper till att hålla landskapet öppet. Djurbudet består av Vänekor, Göingegetter, Dalapälsfår, Ölandshöns, Gotlandskanin och givetvis de populära grisarna. I någon av hagarna, arbetandes på åkern eller framför vagnen, har man kunnat hitta ardennerhästarna Lucky och Dolly de senaste somrarna.

Sammanfattat kan sägas att Åsens by är lite av Anebys svar på Astrid Lindgrens Lönneberga eller Bullerby. Den sista personen som flyttade från Åsen var Tekla, som bodde i sitt lilla hus fram till slutet av 1980-talet. Byn var då i mycket dåligt skick och naturen hade i stort sätt tagit beslag på hela dess omnejd. Det fanns dock potential, i funderingar och planer som började sättas till verket. Precis när byggnader skulle börja renoveras och naturen omkringlikaså, hittades en gammal karta på en vind över Åsens indelning av åkrar och mark, innan skifte reformen. Det häpnadsväckande var att denna karta till större delen var identisk med dagens uppdelning av åkrar, alltså hade Åsen inte gjort som majoriteten andra gårdar och byar, skiftat sin jord, utan låtit den i stort sätt vara

orörd. I kulturbevarande aspekt, både innefattande natur och miljö, blåstes hästgårdsplanerna av och planerna att istället restaurera Åsen sattes i verket. 1997 blev Åsens område naturreservat och år 2000 omvandlades Åsens By till Kulturresevat, med syfte att visa för oss idag, hur livet för vanligt folk kunde sett ut förr, kring sekelskiftet 1900 i småland. Detta förmedlas dels via byggnaderna och omgivningen i sig, men också via guidningar, temadagar, workshops etc. Allt för att hålla detta vackra, kulturella minne i liv.

Den gamla Norrgården är idag inrett till ett mysigt STF vandrarhem, Teklas ladugård innehåller handelsbod, Södergårdens ladugård Museum och Södergårdens mangårdsbyggnad är kaffestuga.

En av de större sysslorna jag pysslade med var Åsens präktiga trädgårdsland, med omkring 9x2 bäddar på ca 4x1 meter vardera. Det var riktigt kul att se hur grönsakslandet spirade, men processen var lång. Den första sysslan på trädgårdslandsäsongen var att vända på jorden, vilket jag fick hjälp av min gladlynte kollega vaktmästaren. Därefter skedde det tyngsta jobbet, att gräva och mäta upp bäddarna. Hade jag tur var jorden lätt och torr, men det fanns tillfällen då jorden också var blöt och riktigt tung. Tillslut var bäddarna uppradade och allt eftersom säsongen tillät, satte jag frön, ärtor, bönor, potatis, morötter, dill, persilja, rädisor, kålrötter, lök, eterneller, gurkor etc. etc. Därefter fick jag varligt ta hand om de små fröna samt hoppas på lite tur, för att efter några dagar/veckor, förhoppningsvis, se hur de förut, torra, små till synes livlösa frön, kröp ur marken och återigen bevisade naturen krafter.

När så småningom alla frön grott, var det bara att ta hand om de små och se hur de växte dag för dag, sätta upp stöd för busiga ärtor och klätterredskap till de uppåtväxande börnorna, gallra morötter och andra rotfrukter, och framför allt, rensa ogräs.

Det skulle vara mycket intressant att veta hur många kilo ogräs jag rensat, hur många skottkärror som jag delat ut till de smaskande grisarna! När sommaren började bli höst, var det dags att

Getterna älskade att busa, denna balanserar vackert på gärdsgården.

skörda, läckra morötter, mustiga rödbetor, stinna bönor, vackra eterneller, smaskiga gurkor m.m. Dessa såldes sen antingen i Åsens handelsbod eller på Hushållningssällskapetets marknad/event. Det var dock inte bara ogräsrensning, det fanns mycket annat att göra, gräsklippning, ratta fyrhjulningen, tända kolmila, fånga getter, leta kalvar och mycket mer.

Åsens By, Luciadagen 2012. Längst bort syns dagens vandrarhem. På vägen spatserar Lilla Gumman.

Text och bilder Alexandra Davidsson

Länsmuseet digitaliserar Oskar Jaréns fotosamling

Min bok om Oskar Jarén , Frinnaryd i Småland. Bygdefotografen Oskar Jaréns värld utkom 1983. I samband med bokens utgivning var jag med och invigde en utställning med fotografens bilder på Länsmuseet i Jönköping. Den utställningen visades senare självklart både i Frinnaryd och på flera andra platser i trakten. Min bok är nu slutsåld på Länsmuseet, men jag har själv kvar ett mindre antal författarexemplar och Hembygdsföreningen kan erbjuda intresserade något enstaka exemplar. Däremot finns det gott om Jarén-böcker för den som vill handla antikvariskt på nätet. Både antikariat.net och bokbörsen saluför rätt många.

Länsmuseets programblad 2012. Med familjen Söderholm-Söderdal på Svartån.

Det har hänt en hel del sedan 1983 – både vad gäller bokutgivning och informations spridning, inte minst i frågan om spridning av digitala bilder via internet. Jönköpings läns museum, där originalen till Jarénbilderna finns deponerade, har det senaste året tagit ett lovvärt initiativ genom att börja digitalisera och publicera delar av sin förnämliga fotosamling på nätet. Detta gläder naturligtvis mig väldigt mycket, eftersom jag tidigt insåg Jarénbildernas värde och fick bidra till att rädda den lille fotografens värdefulla motiv åt eftervärlden. Digitaliseringen gäller förstås inte bara Oskar Jaréns bilder, men Liselotte Munther som är avdelningschef för samlingarna understryker att Oskar Jaréns foton har blivit de i särklass mest uppskattade och besökta på fotositen

Flickr, där var och en med tillgång till internet kan titta på bilderna (hittills ett hundratal av Oskar J.), antingen via Länsmuseets hemsida eller via www.flickr.com (Jönköpings läns museum/Oskar Jarén). Oskar Jarén har på sätt och vis blivit en favorit på museet och man har flitigt använt vissa bilder i programblad och andra sammanhang. Den kända bilden med 'systerdottern Karin och tre uggleungar' tillhör definitivt favoriterna och Jarénbilderna har i nuläget haft mer än 1000 besökare.

Systerdottern Karin och tre uggleungar. OJ 1925. En av Länsmuseets absoluta favoriter.

Själv har jag, sedan projektet startade för ett knappt år sedan, skrivit bildtexter till huvuddelen av de utlagda bilderna liksom annan typ av sakkommentar. Jag har också skapat länkar till Frinnaryds Hembygdsförenings hemsida och till en del av mina egna digitaliserade texter t. ex om Krumakeriet i Frinnaryd och om Vandringer på Storgatan i Frinnaryd i Jaréns fotospår, som på olika sätt belyser OJ:s miljö. Den som är uppmärksam kan även hitta länkar till mina egna bilder av Oskar Jaréns gravsten på Frinnaryds kyrkogård och Jarén-statyn på torget. Den nu aktuella fotosamlingen består till stor del av andra bilder än de som finns med i min bok, varför bok och digitala bilder kan sägas komplettera varandra.

Vi i Sockenbladet rekommenderar den som har möjlighet, kanske med hjälp av släktingar eller bekanta, att gå in på Flickr.com, söka upp Jarén-samlingen och njuta av miljöerna, personbilderna, bildkommentarerna och den otroligt höga kvalitén på bildmaterialet.

Henry Sjöstrand 2012

Lite om offentlig mjölkkontroll för 50 år sedan

Nedtecknat av Ingemar Karlsson Björkenäs

1962 på sensommaren dök Över-kontrollassistent Göransson upp på Reftele Lantmannaförenings lastbrygga. Jag arbetade sedan ett år tillbaks som lagerbiträde och lastbilschafför vid lantmannaföreningen. Göransson talade om att det fanns en ledig plats som mjölkkontrollassistent på den krets som omfattade ca 25 gårdar i Vireda, Lommaryd Adelöv och Frinnaryd socknar. Eftersom min far var ensam på gården i Björknäs antog jag arbetet omedelbart, på det sätet kunde jag bo hemma och hjälpa till lite på gården på lediga stunder.

Den kontrollassistentutbildning som jag gått på Segerstads lantmannaskola kom väl till användning under ett år. 1963 skulle kontrollkretsarna bli betydligt mer omfattande och kontrollbesiktningen datoriseras. Det blev ett spännande år. Jag bodde ett dygn varje månad på A-kontrollgårdarna. Kom till gården lagom till eftermiddagskaffet. Började sedan mäta mjölmängden och tog ut fetthaltsprov på varje ko vid den efterföljande kvällsmjölknigen. Sedan följde det kvällsmat om jag bodde över på gården. Lite senare kvällsfika. Sedan var det dags att inta bädden. Jag låg i korta sängar, smala sängar, långa sängar och breda sängar. Det var sängar med hård botten eller sängar med svaj. I den åldern tålde man det mesta.

Nästa morgon följde jag med lantbrukaren ut till morgonmjölknigen och kontrollmätte mjölmängden och tog ut fetthaltsprov. Sedan var det dags för frukost.

Efter frukosten fick jag med en hink med hett vatten och en hink med isvatten ut till ladugården där jag hade laddat provrören i butyrometern med gummipropparna uppåt och med skvalröret pekande mot centrum. Sedan vevade jag igång butyrometerkulan och började fylla på med ljummet vatten och sedan hett vatten. Efter ca 5 min. var fettetsamlat i den graderade pelaren och jag bytte ut det heta vattnet med ljummet och sedan med kallt så fettpelaren stabiliserades.

Efter det avlästes proven efter varje ko och sedan följde journalförning och bokförning i gårdens besättningsböcker.

Märkning av tjur -och kvigkalvar under vintersä-

songen och ett förslag på foderstat för mjölkkorerna var ett jobb innan middagen.

Sedan till nästa gård. Det hände små roliga episoder emellanåt. På en gård i Adelövs kyrkby kom kantorn in och hämtade huhållsmjolk. Bröderna på gården noterade att kantorn köpt en ny flott överrock. De började diskutera lärarlöner med kantorn som gick långs med gödselrännorna i nästan två timmar. En kvart senare passerade jag kantorns trädgård och där hängde allt utan kantorn själv på klädstreet.

Det här kontrollåret träffade jag många duktiga och trevliga lantbrukarfamiljer. Jag har förstått efteråt att den här kontrollkretsen var den absolut bästa i Jönköping län.

Det var ett år att minnas. För min egen del var det mycket lärorikt.

Björkenäs i januari 2012

Ingemar Karlsson

Foto Olle

Frinnarydskampen

Under de senaste tre åren har Frinnarydskampen engagerat människor från Frinnaryd med omejd. Bakgrunden till denna satsning är Tomas Axelssons vision om att det ska kunna bli en gemenskap här på landsbygden. Det började med att fyra-fem grabbar stod vid Frinnaryds klubbhus en höstkväll och tittade på när seniorlaget i fotboll tränade. De ansåg att det var synd att inte Frinnaryds IF hade fler aktiviteter att erbjuda sina medlemmar och samhällsbor. Förr var det en väldigt aktiv förening som erbjöd friidrott, cykel, gymnastik, bandy och skidor förutom fotboll. Grabbarna diskuterade VAD ska vi göra för att få igång flera personer i vår förening. Det är ju inte tänkbart att få igång ett ungdomslag i fotboll för det finns inte så mycket barn och ungdomar i samhället. Det som startade 2012 var knattefotboll, vilket är mycket glädjande! Men för att få igång mera personer i olika åldrar krävdes det andra aktiviteter. Bland annat startades ”herrgympa” innehållande volleyboll och innebandy och Basgympa/crossfit för tjejer/damer, vilka är välbesökta aktiviteter. Nya medlemmar har tillkommit genom dessa aktiviteter och flera av dem som varit ”stödmedlemmar” förut har nu blivit mera fysiskt aktiva. Men Tomas hade mera planer för föreningen. Han lurade på att införa en aktivitet där människor skulle tävla i lag. I ett första skede planerade han att tävlingen skulle heta ”4-hundringen” vilket stod för att 4 medlemmar per lag tillsammans skulle representera en ålder över 100 år. I varje lag skulle en ungdom mellan 12-16 år ingå. Tanken var att det skulle vara en spridning av åldrar inom laget så att det inte bara blev renodlade ungdomslag/pensionärsdrag. Idén prövades hos några Frinnarydsbor, vilka tyckte att det verkade vara en god idé, men undrade hur Tomas skulle få igång alla dessa åldersgrupper. Finns det verkligen så många ungdomar mellan 12-16 år i samhället? Det var genom bristen på ungdomar som aktiviteten istället blev FRINNARYDSKAMPEN! Tanken är att under sex tillfällen få människor att ha trevligt tillsammans genom aktiviteter. Målet är att engagera människor mellan 12-100 år. Ingen är för gammal för att vara med! Den äldste medlemmen i Frinnarydskampen är Arne Edgren på en ålder av 87 år! Många deltagare har en ålder mellan 50-65 år vilket gläder Tomas Axelsson mycket, då hans ambition varit

att alla ska kunna vara med.

Vid Valborgsmässoafton 2010 informerades det om tanken omkring Frinnarydskampen, hur man kunde bilda lag och vilka aktiviteter som skulle kunna bli aktuella. Kampen går ut på att man anmäler ett 4-manna-lag som består av en mix av damer, herrar, killar och tjejer från 12 år. Under våren 2010 anmälde sig åtta lag. 2011 medverkande 10 lag och 2012 har det varit 12 lag.

Vid 6 tillfällen från maj till september, men uppehåll för semester, tävlar lagen i olika grenar. Det är aktiviteter som fotbollskrocket, boule, volleyboll, frisbeegolf, minigolf och poängjakt.

Orientering genomförs med start vid skidstugan vid elljusspåret. Vid dessa tillfällen kommer Kalle Ramde och Göran Karlsson från SOK Aneby och anlägger banan och har tidtagning via ett chip. Varm korv serveras efter målgång. Detta är en mycket populär aktivitet där tider jämförs och ”käftar slängs” mellan lagen. Dock med glimten i ögat. En annan stor aktivitet är när det är volleybollturnering på grusplanen vid klubbstugan. Det är minst lika många åskådare som aktiva vid dessa tillfällen och det är en riktig trevlig gemenskap. Väldigt många glada tillrop, peppande och ibland rop i frustration.

Team Vättinge var 2010 års segrare med medlemmarna Daniel Andersson, Ulf Karlsson, Magnus Hjalmarsson och Pia Hjalmarsson. De tilldelades vandringspokalen där lagnamnet ingraverades. Team Rallen stod som vinnare av Frinnaryds-

kampen 2011. Medlemmar var Torbjörn Jakobsson, Gunilla Jakobsson, Peter Jakobsson, Peter Bohman samt Johan Sätervik.

Team Rallen

En fikastund följer efter varje deltävling och den sociala gemenskapen är mycket god!

Vi hämtar till årets loppmarknad!

Ring:

Lars-Åke Davidsson 070-384 93 41

Gert Karlsson 0140-201 05

Frinnaryds Hembygdsförening

Det vinnande laget 2012 var Team Klockaregården med Harald Runnestad som lagledare. De var bra i så gott som alla deltävlingar och förtjänade segern! I det vinnande laget ingick även Markus Klangbeck, Olivia Svensson, Lovisa Tiberg och Emil Brangefeldt.

Harald Runnestad i lag Klockaregården

Den lägsta åldern för att delta i kampen är 12 år men de yngre barnen finns ändå runt omkring de aktiviteter lagen genomför. Även det skapar en gemenskap, då de har roligt och leker med varandra! Det främjar ju för en fortsatt go stämning i vår bygd! Vi visar också på detta sätt att ALLA kan ha trevligt tillsammans oavsett ålder, kön, krämpor, och yrke. Man gör så gott man kan i kampen, och att göra lite, är bättre än att inte göra någont alls!!!

Tomas Axelsson, Frinnaryds IF

Rödsotsepidemin i Frinnaryd 1857

På hösten 1857 hemsöktes Frinnaryds socken, liksom naturligtvis angränsande socknar och landet som helhet i varierande grad, av en svår rödsotsepidemi. *Rödsot* eller med en medicinsk term *dysenteri* hade vid sidan av kolera och smittkoppor orsakat epidemier då och då, men den epidemi som utbröt 1857 var nog en av de svåraste som drabbat Frinnaryd, i varje fall efter böldpesten 1710 – 11 (se min bok *Från Svartebro till Socknamon* sid. 152). Historikern Helene Castenbrandt har i en nyligen publicerad doktorsavhandling behandlat rödsoten i Sverige 1750 – 1900, hon har då speciellt undersökt förhållandena i Jönköpings län, där befolkningen tycks ha drabbats särskilt hårt.

Jag ska för Sockenbladets läsare försöka kortfattat berätta om det som hände i Frinnaryd med omgivning under ett par höstmånader 1857, närmare bestämt oktober och november. Årtalet 1857 ligger ju inte så långt tillbaka i tiden, så det kan kanske därför finnas kvar en muntlig tradition från de miljöer som drabbades allra värst vid det aktuella tillfället.

I Frinnaryd avled 25 personer (totalt antal döda för hela året 42 personer) från den 17 september till den 3 december (huvuddelen i oktober månad), av dessa var 16 barn, i ett par fall spädbarn som hade mycket dålig motståndskraft mot infektioner överhuvudtaget. Man får också tänka på att de hygieniska förhållandena vid den här tiden var bristfälliga och att läkarvetenskapen stod på en primitiv nivå vad gäller bakterier och av bakterier orsakade sjukdomar.

Rödsot/dysenteri är, enligt Carin Weiler som jag hämtat en del uppgifter från, en infektionssjukdom som är lokaliserad till tjocktarmen och karakteriserad av täta, smärtsamma avföringar som innehåller blod och slem. Sjukdomen framkallas av baciller i Europa och av amöbor i tropiskt klimat. I Sverige härjade rödsoten våldsamt på 1700- och 1800-talen, i synnerhet under krigstid vid armé och flotta men även civilt. 1808 – 1813 dog sålunda omkring 50 000 personer i denna sjukdom och 1851 – 1860 cirka 26 000. Den som är intresserad av flera detaljer om denna svåra sjukdom kan läsa i t.ex. Wikipedia på webben.

Sjukdomen angrep alla oberoende av ålder och samhällsstånd. Avföringen innehåller stora mängder baciller och är därför den farligaste smittkällan. Flugor och insekter spelade 1857 självklart en viktig roll för spridning av sjukdomen liksom dåligt vatten och infekterad mat. Allmäntillståndet hos de sjuka blev snabbt sämre med inflammation i tarmen, uttorkning och inverkan på hjärta och kärlsystem och dödligheten kunde, vad jag förstår, uppgå till 50% av fallen.

Från Frinnaryds dödbok, C:5 sid. 184-185, förd av kyrkoherde Hultner 1857, finner man exempel på att det i vissa familjer i socknen inträffade flera dödsfall på mycket kort tid och att det var tätt mellan begravingarna på Frinnaryds kyrkogård. Jag ska här försöka återge ett par av de, som jag upplever det, mest gripande fallen.

Den 21 och 23 september 1857 avled tre små barn, Olivia, Emilia och Ida, döttrar till backstugumannen Johannes Carlsson och hans hustru Charlotta Samuelsdotter i *Snickarehemmet* under Frinnaryds Sörgård. Barnen var 1½ år (tvillingar) och 4 år gamla och begravdes den 27 september. Familjens hem var beläget ovanför Svartån strax norr om utloppet från sjön Ralången. En torpskylt påminner idag om platsen och i den här artikeln kan ni se hur stugan såg ut på ett av Oskar Jaréns foton från omkring 1915.

Snickarehemmet där tre små barn avled i rödsot 1857, foto Oskar Jarén ca 1915.

Den 1 oktober avled tioåriga Hedda från *Hyltan*. Hon var dotter till f.d. nämndemannen och arrendatorn Göran Peter Fredriksson och hans hustru

Sophia Samuelsdotter. Heddas jordfästning skedde **den 9 oktober**. Samma dag, den 9 oktober, avled så båda föräldrarna som hade smittats av rödsoten. I ett slag var nu 8 barn föräldralösa, flera av dem dock vuxna. Göran Peter Fredriksson var född 1805 och vid sin bortgång således 51 år gammal, hustrun Sophia var född 1806 och i samma ålder som maken. Göran Peter Fredriksson hade varit både nämndeman och kyrkvärd enligt dödboken, han hade under många år "vistats på Öringe hos major Rosenqvist", den senare var troligen hans far i ett utomäktenskapligt förhållande. Makarna gifte sig 1827. De jordfästes den 18 oktober tillsammans med ytterligare ett par rödsotsoffer.

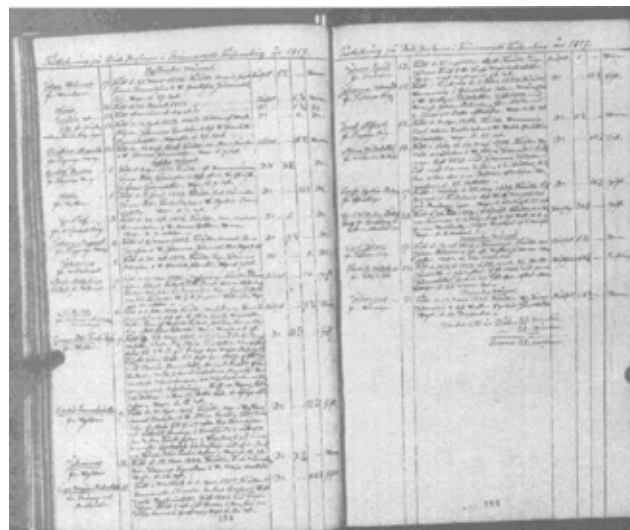
Den 11 oktober avled torparhustrun Inga Maja Andersdotter, 42 år gammal, från torpet *Snärjan* under Frinnaryds Prästgård. Hon var hustru till torparen Johan Frid och hade så sent som den 25 september fött ett barn, sonen Johan Emil. Bara två dagar senare, **den 13 oktober**, dog också han i rödsot. Mor och barn begravdes tillsammans den 18 oktober tillika med de båda förut nämnda makarna Fredriksson från Hyltan.

Den 15 oktober nytt dödsfall. Nu gällde det Johanna Adamsdotter från *Tockarps Sörgård*. Hon var 33 år och gift med arrendatorn Johan Petersson. Begravningen skedde den 21 oktober. En dryg månad senare, närmare bestämt **den 17 november**, avled så Johannas lille son Carl Johan, bara 1½ år gammal, hans jordfästning var den 22 november enligt kh Hultners anteckning. Ovanstående noteringar stämmer onekligen till eftertanke. Man kan lätt förstå den förtvivlan och vanmakt som de drabbades familjer och omgivning måste ha känt i den ytterst besvärliga situationen med dödsfall i familj och omedelbar omgivning och total osäkerhet om vad som skulle ske med dem själva.

I och med att rödsotsepidemin ebbade ut i månadsskiftet november/december 1857 var det slut med mera omfattande epidemiska sjukdomar i Frinnarydstrakten, kanske delvis på grund av den medicinska vetenskapens snabba framsteg och förbättrad hygien. Kring 1920 uppträder så spanska sjukan och på 40-talet ser man några fall av

polio och scharlakansfeber. Se vidare *Från Svar-tebro till Socknamon* s. 150 vad gäller tidigare epidemiska sjukdomar i Frinnaryds socken.

Foto & Text Henry Sjöstrand

Två sidor ur dödboken Frinnaryd C:5 1857, där kyrkoherde Hultner skrivit fylliga personkaraktäristiker.

Vi hämtar till årets loppmarknad!

Ring:

Lars-Åke Davidsson 070-384 93 41

Gert Karlsson 0140-201 05

Frinnaryds Hembygdsförening

KYRKOGÅRDSVANDRING

på Frinnaryds kyrkogård

Lördag 18 maj kl. 10.00.

Medtag kaffekorg.

VÄLKOMNA!!

Minneslund invigd på Frinnaryds kyrkogård

Söndagen den 16 september var en högtidsdag i Frinnaryd, då invigdes nämligen den nya minneslundan på Frinnaryds kyrkogård. Högtiden inleddes med högmässa i kyrkan, ledd av komminister Ylva Eklund och under medverkan av kyrkokören. Efter högmässan vidtog samkväm med smörgåstårter samt kaffe och kaka i församlingshemmet. Även här medverkade kyrkokören; samtidigt firades de äldres dag. Själva invigningen av minneslundan, som är vackert belägen invid kyrkans nordmur, förrättades efter samkvämet av kyrkoherde Peter Andreasson i en stämmingsfull ceremoni ute på kyrkogården. Medverkade gjorde också Kerstin Karlsson från Kyrkorådet. Hon läste en dikt och gav en ingående redogörelse för minneslundans tillkomst och utsmyckning. Ceremonin inramades av körsång och psalmsång.

Minneslundans tillkomst har möjliggjorts genom en donation från dödsboet efter två kända Frinnarydsbor, Margit och Ingvar Johansson, som avled 2004 och 2005. På minnesstenens ena sida är därför uppsatt en liten metallplatta med texten *Medel donerade till minne av Margit och Ingvar Johansson*.

Beträffande den smakfulla utsmyckningen och symboliken är följande att tillägga, allt enligt Kerstin Karlssons redogörelse: Stenen i centrum mot kyrkväggen är av vacker, ljus granit och pryds av en duva i relief – en symbol för uppståndelsen. I vänstra inre hörnet är en vattenspegel i form av ett blad placerad. Tre stenar, som symboliserar tro hopp och kärlek, utgör underlag för vattenspegeln och på denna kan besökande,

om de önskar, placera minnessaker. I högra inre hörnet står en vacker ljus-/vasbärare och i minneslundan kan kyrkogårdens besökare slå sig ner för enskild meditation på den bänk som pryder den vänstra sidan.

Med en förhoppning att minneslundan ska bli till gagn för Frinnaryds församling och en estetiskt tilltalande och värdig viloplats för nuvarande och kommande generationers Frinnarydsbor presenterar vi nu här i Sockenbladet ett par bilder från den högtidliga invigningen.

Foto & Text Henry Sjöstrand

Frinnaryds-rundan

Frinnaryds-rundan på cykel genomfördes under åren 1950 fram till 1971 med avbrott 1964 p.g.a. vägarbete. Fram till vägtrafikomläggningen 1967 kördes rundan i vänstervarv via Sunhult, Säby, Gripenberg och Karlsborg och med mål i Frinnaryd. De sista fyra åren kördes rundan i högervarv via Sunhult, Aneby, Hullaryd och mål i Frinnaryd. Deltagarantalet var ofta mellan 150 och upp mot 200 deltagare i flera klasser och eldsjäl var de flesta år Ingvar Sterner med en stor stab av frivilliga men de två sista åren var Ingvar Johansson tävlingsledare.

Som lite udda kan nämnas att Elisabeth Höglund känd reporter från TV-aktuellt var en duktig cyklist, bl.a. som svensk mästare och hon vann damklassen sista året som tävlingen gick.

Text Hans-Åke Björklund

Foto: Allvin

*Ingvar Sterner
kollar
tiduret.*

*Ingvar
Johansson
bevakar
loppet.*

*Klart för
start!*

*Naturligtvis fanns
det publik.*

Islingen – en liten undangömd pärla i den nordsmåländska naturen

Naturbilder och reflektioner

Ända sedan min barndom och uppväxt har jag fascinerats av natur och miljö kring sjön Islingen, där den ligger, centralt och rätt nära landsvägen mitt i Frinnaryds socken, men ändå på något sätt oåtkomlig och lite mystisk, eftersom sjön är omgiven av vildmossar och sankmarker och längst ut består av otillgängliga gungflyn med synnerligen intressant flora och fågelliv.

Mossnycklar.

Foto: Henry

Vi var redan på 1950-talet ett antal naturintresserade som tillbringade en hel del tid med att utforska sjön och i synnerhet dess intressanta våtmarksflora. Sedan dess har jag varit där åtskilliga gånger, inte minst i samband med inventering av växtligheten inför publiceringen av Smålandsfloran 2007.

Foto: Henry

Vid ett besök i oktober 2011 såg jag till min förvåning att sjöns öppna vattenyta var betydligt större än den varit på mycket länge. Tidigare har jag efter samtal med äldre personer antagit att sjön sänktes på 1870-talet med hjälp av den kanalgrävning som vi ännu idag kan se spår av. Troligen genomfördes projektet lite senare än vi trott, kanske på 1880-talet eller möjligen ännu senare, kanske efter att S.A. Lindblad förvärvade Norra Isaryd. Samuel August Lindblad (far till Sixten Lindblad och till Hilda Dahlström f. Lindblad) var fram till 1885 arrendator på Nobynäs, då han förvärvade Isarydsgården. Det var väl framförallt Örsås och Norra Isaryd som hade viss nytta av den sänkning/dränering som blev följden av kanalgrävningen. Kanalen, som har sin naturliga fortsättning i den s.k. Göljabäcken ner mot Svartån, har nog idag slammat igen ordentligt, vilket kan förklara att vattenståndet i sjön är så högt just nu. Men detta är egentligen bara mina egna personliga funderingar, inga dokument berättar tyvärr om sänkingsprojektet. Mina teorier om sjösänkningen stöds av Erik Isaksson i Tockarp som ju känner trakten väl.

Islingen är nämnd i Natur i Jönköpings län (1995) som en värdefull naturmiljö. När jag tittar i min gamla fältanteckningsbok från arbetet med Smålands flora hittar jag där bl. a. följande arter: blåbär, odon, skvattram, hjortron, tranbär – vi plockade ju både blåbär, tranbär och hjortron runt Islingen under min uppväxt – alla arter av silesår, vattenklöver, kärresälting, svalting, vattenbläddra, dvärgbläddra – de båda sistnämnda insektätare liksom silesår - och kärrespira. Till detta kommer ett flertal starrarter, ullsäv, brunag och vitag och så en rik variation av vitmossearter ute på gungflyna. Av orkideerna förekommer korallrot i väster och de sällsynta mossnycklarna, *Dactylorhiza sphagnicola*, i öster.

Djurliv och fågelliv har jag beskrivit kortfattat i Från Svartebro till Socknamon (sid. 13). Bland häckande fåglar bör nämnas svarthakedopping (se vackert foto av Peter Hörenius), kricka, gräsand, storspov, enkelbeckasin, fiskmåsk och trana.

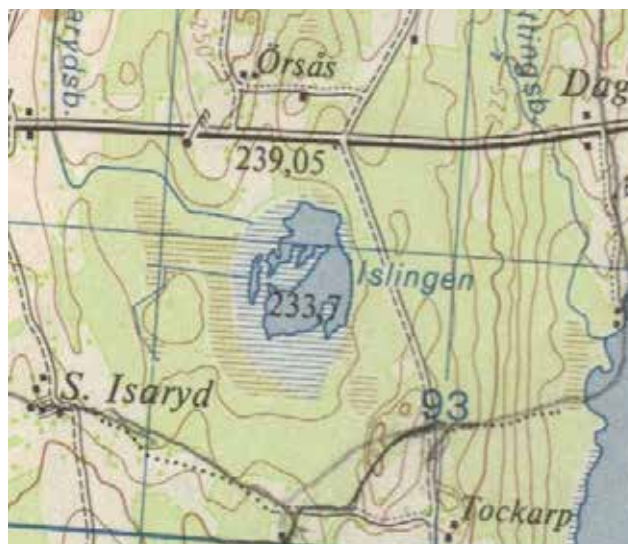
Foto: Peter Hörenius

Moränvallen i öster som syns på mitt eget foto från i höst är intressant. Den visar på den ursprungliga vattennivån före sänkning – dagens sjönivå ligger på 233,7 m.ö.h., medan kartans höjdlinje i öster vid moränvallen ligger på 235 meter.

Om fisket i Islingen vet jag bara att det före 2:a världskriget fiskades sutare, mört, ruda och kanske ytterligare någon fiskart. Hur det har varit i äldre tid före sänkning vet vi idag inget om. Sjön bottenfrös de kalla vintrarna på 1940-talet, så att all fisk försvann enligt ortsbefolkningen, d.v.s. äldre personer som jag talat med i min ungdom. Från min barndom minns jag det spelades mycket bandy på sjön Islingen, där fanns ju nästan ingen drunkningsrisk, eftersom sjön var så grund och dessutom kanske bottenfrusen.

Som avslutning några bilder – ett kartutdrag från den topografiska kartan som visar tidigare och nuvarande vattennivå, en bild på svarthakedopping på Islingen (Peter Hörenius), den sällsynna och vackra orkidén mossnycklar och så mina egna översiktsbilder tagna från öster liksom bilden på moränvallen.

Henry Sjöstrand

Lars Göransson

Lars Göransson tillhörde föreningens styrelse under ett antal år och var också loppmarknads-general flera år. Han hade ett lättsamt sätt och var smidig att samarbeta med. Dessutom var han flera år ansvarig för föreningens hembygds-fester. Föreningen vill rikta ett tack för hans intresse och insats.

Elisabeth Ganestål ordf.

LOPPMARKNADSJUBILEUM 1973-201

Loppmarknaden vid Hembygdsgården i Sunhultsbrunn är en stor tilldragelse för många i alla åldrar från när och fjärran. Tidigt på morgonen strömmar det in köpsugna människor.

Köpsugan samling

På den klara blicken, de bestämda stegen syns det tydligt vilket marknadsstånd som de är på väg till. Det gäller att se över sortimentet på de olika försäljningsställena vara beredd kl 8 då marknadsgeneralen blåser i hornet – då är kommersen i full gång. Det budas och det prutas lika friskt vid alla marknadsstånden den första timmen, Sen lägger sig ett visst lugn och man kan se hur de grupperar sig – samtalar – visar sina fyndköp de gjort och umgås. En loppmarknad är också en plats för gemenskap – helt tydligt.

Tre gubbar redo att börja sälja, Kennet, Birger och Lennart

Kaffeserveringens damer får verkligen jobba då många kaffesugna besökare trycker på för att få vila benen en stund med god fika och gemenskap inne i den lite trånga Dagstorpsstugan. Med gott tålamod så fungerar detta helt ypperligt. DEN STORA FOLKFESTEN HAR BÖRJAT.

Den äldste och yngste försäljaren, Olle Lindkvist och Peter Jacobsson.

Men hur var det då vid starten 1973? Frinnaryds hembygdsförning gjorde ett spännande grepp att försöka anordna en Loppmarknad eftersom föreningen var i behov av medel till sin verksamhet och fastighetsunderhåll. Det blev verkligen lyckat. Många medlemmar engagerades i både förarbetet att hämta in föremål och vid försäljningen i de olika marknadsstånden. Dit hörde Harry Svensson i Majmålen som Tobias Andersson och jag fick träffa för samtal och minnen tillsammans med sonen Lennart Harrysson samt barnbarnet Erik. De har stått i den "hårda avdelningen" med allt ifrån muttrar, skruvar till sparkar cyklar och mycket mycket mera. Harry berättar att sortimentet var inte så stort som nu. Det har ökat enormt genom åren. Priserna var låga. Lennart minns när en man lämnade 50 öre för en cykelpump. Kunderna kunde själva bestämma priset! ! Erik var mycket nöjd då han sålde en gammal lykta för 300:- För Harry var loppmarknaden viktig och

Ingvar och John-Erik beundrar "gåra målningar.

rolig så han gick upp tidigt på morronen för att mjölka sina kor och hinna till Sunhult till kl 7. Då har man intresse. Så har det varit med samtliga trogna medhjälpare som ställt upp i försäljning av böcker textilier mattor/lampor möbler leksaker och porslin i mängder. Det höjs glada röster när man lyckas hitta något gammalt porslin

från Lidköpings porslinsfabrik t.ex Det har varit helt fantastiskt under dessa år fått fram så många försäljningsobjekt, som gett föreningen så stabil ekonomi. Men också alla glada köpare från vår egen socken och runtomkring, alla goda arbetskrafter har bidragit till att göra vår Loppmarknad till en riktig FOLKFEST.

Tre generationer: Harry Svensson, Lennart och Erik Harrysson.

*Elisabeth Ganestål
Tobias Andersson*

Hallå! Det är Sunhultsbrunn!

Några minnesbilder från en telegrafstation.

Jag sitter nu i Arne och Helna Mattssons trivsamma lägenhet i Tranås och samtalar om en gången tid i Sunhult.

Bröderna Arne och Olovs farfar och farmor Oskar och Hanna Andersson kom till S:a Sunhult i okt.1895. De arrenderade först gården något år för att sedan köpa den. (den gården som ligger närmast Hermansons gård)

Deras far Mats Andersson med sin fru Asta som han hade träffat då hon kom som medhjälpare till någon på "hälsohemmet" kom sedan att bo i Bergdala efter giftermålet och där föddes Arne 2 okt 1925 och när han var 5 år flyttade familjen till Sundala, det var ingen lång flytt bara ca 100 meter. Här föddes Olov 6 mars 1928 Nu bodde de

i det hus som var Sunhults första skola och ett av de äldsta husen i Sunhult. Vi har tidigare haft med ett skolkort därifrån i ett Sockenblad från 1992 Arnes far började nu bygga på en våning för att få mera plats i huset.

Arne och Olov kom att gå i skolan först för Märta Gustavsson och sedan i storskolan som det hette på den tiden för Axel Molid.

När det blev aktuellt med en telefonväxel i Sunhult kom den att installeras i Sundala Det var i maj 1928 och Mats och Asta Andersson blev stationsföreståndare så länge som växeln var kvar i Sunhult innan automatiseringen i dec. 1956. **Utdrag ur Telegrafverkets kontrakt** /Undertecknade abonnenter förbinda sig, var och en för sitt abonnemang: att gemensamt upplåta av Telegrafver-

ket godkänd lokal för stationen och den allmänna samtalsapparat, som Telegrafverket anordnar vid densamma, samt bostad för föreståndare och att utbetala en årlig ersättning av 22 kronor för varje abonnemang.

Söcken dagar april – sept. 7 fm – 9 em.

okt.-mars 8 fm – 8 em.

söndag och helgdagar 8-10 fm, 1-4 em. och

att å övriga tider av dygnet, där om skedd tillsegelse, hålla stationen öppen för samtalsexpediering på de villkor som nu eller framdeles stadgas av Telegrafverket./

(slut på citatet)

Detta betydde att de kom att ha växeln öppen 24 timmar om dygnet och en säng placerades därför på telestationsrummet så att biträdande telefonist kunde få lite sömn.

Nu behövde Arnes mor Asta anställa ett par växelbiträde för att kunna ha öppet på de tider som var föreskrivna i gällande kontrakt med telegrafverket. I det läget ringer Arnes far till Linderås och hör om de har någon telefonist som de kunde få låna i Sunhult under ca 4 veckor. På det sättet kom Helna dit för att vikariera några veckor. Arne som hade tagit värvning i Karlskrona kom hem på permission och träffar Helna och ”tycke uppstår” mellan dem och nu blir hon kvar tills de gifter sig i Linderås 1949 och flyttar till Tranås. Det förelåg stationsföreståndaren att aktivt söka få abonnenter för att kunna driva telefonväxeln.

De första 11 abonnenterna blev följande:

Carl Jakobsson	Anna Persson
Carl Malm	Theodor Freyland
J S Johansson	Hulda Tjärnström
Hjalmar Sjöquist	Sunhults Restaurang
Herman Jakobsson	Sunhults
Helmer Rinné	Kamrerarkontor

Följande samtal kunde utspela sig i växeln.

Någon snurrade på sin vev och kom till stationen i Sunhult och en telefonist svarade Sunhult och uppringaren bad att få komma till 3.an eller så de kanske ”Ralla” kort o gott. Lät det spännande kunde telefonisten sitta kvar och lyssna på samtalet och någon tystnadsplikt hade man inte gått med på så ett och annat samtal spreds vidare.

Kungliga telestyrelsen skrev vid stängningen av stationen ett ”**Tillförsäkringsbrev**” till Asta Andersson som beviljade henne en årlig ersättning på 1872,- per år fr.o.m. 1 dec 1956

Under det året slutade också brödernas far Mats sina dagar och huset blev sålt och Asta hade löfte att bo kvar på övervåningen, men det var inte lika roligt så hon kom att flytta in till Tranås

Nu är vi framme vid 1988 och det gamla skolhuset står tomt och ödsligt och till Arnes och Olovs sorg kommer det att rivas trots alla protester för att ge utrymme för en bredare gata mot S:a Sunhult.

Vid pennan Arne Thorebring

Sunhults första skola.

VERKSAMHETSBERÄTTELSE 2012

Styrelsen för Frinnaryds Hembygdsförening får härmed lämna följande verksamhetsberättelse för år 2012

Styrelsen har under året bestått av Elisabeth Ganestål, ordf, Hans-Åke Björklund, v. ordf. Kerstin Lood, kassör, Harald Runnerstad, sekr, samt ledamöterna Ingrid Ericsson, Gert Karlsson, Lars-Åke Davidsson, Magnus Ljunggren, Tobias Andersson och Stig Gustavsson. Styrelsen har haft fyra sammanträden.

Medlemsantalet var vid årets slut 396 varav 24 under 25 år. Medlemsavgiften 50 kr/pers 150 kr/familj. Sockenbladet ges ut som vanligt under våren till alla hushåll i socknen och c:a 150 medlemmar utanför socknen. Satsningen att tidningen trycks upp i färg har varit mycket lyckat så vi fortsätter även detta året kostnaden till trots.

Årsmöte hölls i vanlig ordning. Med alla goda krafter i verksamheten så visar föreningen en stabil ekonomi. Årsmötet riktade ett tack till Kenneth Lood, Lars-Erik Ivarsson och Cenneth Larsson för mycket goda arbetsinsatser. Ett välkomnande till deras efterträdare Magnus Ljunggren loppmarknadsgeneral. Lars-Åke och Alexandra Davidsson ängsfogdar, samt George Sunbring revisor, Ann-Charlotte Johansson serveringsgruppen och Marianne Dahlin flaggfurir.

Med goda krafter samlades ett gäng för den årliga röjningen av hembygdsparken som är en pärla i samhället.

En del målningsarbete har gjorts och nya stolpar har kommit på plats vid porten. En snö slunga har inköpts.

Valborgsmässa- och midsommarfirande ansvarar Byalaget för med tillgång till våra lokaler. Hembygdsgården hölls i år i Askeryd/Bordsjö med god tillslutning och högtidstal av greve Bonde. Ängen i Majmålen fick sin slåtter med stor skörd som krävde sina kunniga liemän/kvinnor. Avslutning på logen med Gunhild Ivarssons goda ostkakor, jordgubbar och grädde. Alla lät sig väl smaka. Frikyrkan svarade för logmötet med ett 30-tal deltagare. Årets braskväll fick vi förflytta oss till det vackra Sarek tillsammans med Lennart An-

dersson Ralingsås som visade film och berättade om sina upplevelser där. En fin kväll var intrycket från många. Hembygdsgården är också en central punkt för stickjuntan och elvakaffet varannan vecka

Den stora folkfesten LOPPMARKNADEN är en härlig dag. Vädret var verkligen på vår sida försäljningen gick strålande - alla var nöjda ute i de olika marknadsstånden. Det som inte gick att sälja tar SecondHandbutiken hand om.

Sista utbudet av sammankomster är då Julmarknaden. Det lockar många som vill känna den goda ostsmaken av årets ”skörd” den föll mycket väl i smaken och fick sin åtgång på slaglimpan och det kärnade smöret. En eloge till kvinnorna som arbetar så bra med de gamla traditionerna. Ostauktionen gick mycket bra. Alla kunde andas ut - ostarna var bra.

Styrelsen är mycket glada och nöjda över det gångna årets verksamhet. Vi tackar ALLA som på olika sätt stöder vår förening, att Hembygdsgården får vara en central plats i vår bygd.

Styrelsen

Några ur slåttergänget redo för ett krafttag på ängen i Majmålen.

Frinnaryds Hembygdsförening bokslut 2012

RESULTATRÄKNING

	Intäkter		Kostnader	
	2012	2011	2012	2011
Drift			33 156,00	44 498,00
Underhåll			4 852,00	13 615,00
Inköp inventarier			10 890,00	34 412,00
Medlemsavgifter	20 840,00	18 200,00		
Hyror	2 500,00	5 750,00		
Försäljning böcker	274,00	430,00		
Sockenbladet	10 600,00	9 800,00	20 480,00	17 236,00
Årsmöte			1 544,00	1 415,00
Avg.hembygdsförb.			3 370,00	3 546,00
Loppmarknad	58 970,00	55 700,00	12 499,00	11 992,00
Slätteräng	4 532,00	6 100,00	4 320,00	4 212,00
Julmarknad	24 020,00	29 535,00	6 357,00	6 620,00
Brasafton			719,00	4 144,00
Försäkringar			6 915,00	8 163,00
Gåvor o övr.ers.	25 000,00		500,00	1 500,00
Summa intäkter	146 736,00	125 515,00		
Summa kostnader			105 602,00	151 353,00
ÅRETS RESULTAT	41 134,00	- 25 838,00		
Utdelning Fond	15 731,63	6 708,03		

BALANSRÄKNING

2012-12-31

2011-12-31

Kassa	451,00	451,00
Bank	89 805,09	48 671,09
Danske Bank Fond (ansk.värde)	419 591,72	403 860,09
Värdeavvikelse Fond	129 087,39	79 620,50
SUMMA TILLGÅNGAR	638 935,20	532 602,68
EGET KAPITAL		
Balanserat resultat	316 138,42	359 377,94
Utdelning Danske Bank Fond	15 731,63	6 708,03
Årets resultat	41 134,00	- 25 838,00
Årets förändring	49 466,89	- 24 109,55
Summa eget kapital	422 470,94	316 138,42
Huberts fond	141 075,20	141 075,20
Nedbyns fond	75 389,06	75 389,06
SUMMA TOTALT EGET KAPITAL	638 935,20	532 602,68

REVISIONSBERÄTTELSE

Räkenskaperna är av oss granskade utan anmärkning. Inkomster och utgifter är styrkta med verifikationer

Föreningens försäkringar är kontrollerade.

Vi föreslår styrelse och kassör full och tacksam ansvarsfrihet för år 2012

Sunhultsbrunn 2013-02-18

Rune Andersson

Georg Sunbring